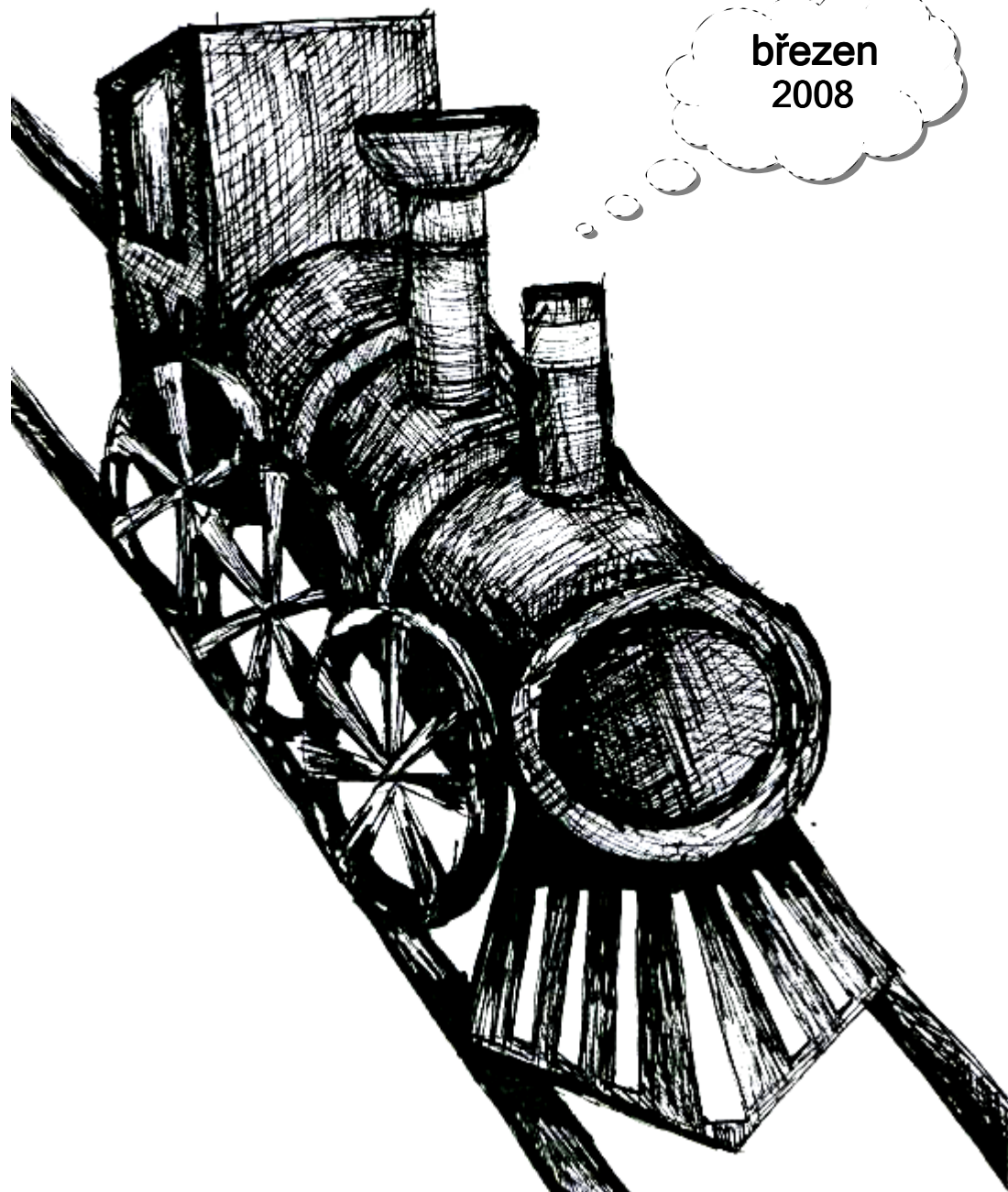

VAGÓNEK

březen
2008

Úvodní slovo

Ahoj mladí z naší diecéze,

určitě víte, že pozdrav „Ahoj“ znamená: „Ad honorem Jesu,“ v překladu: **ať hoří oheň Ježíšův**. Každý z nás denně tento pozdrav řekne vícekrát. Pozdravem vyjadřuji zájem o druhého. Přeji mu dobré ráno, dobrý den, dobrou noc. Malé zamávání rukou, gesto při rozloučení nás motivuje k dalšímu setkání. Jak je dobře, když se můžeme vidět, probrat situaci, otázky týkající se života. To vše patří k základu života člověka. Kdyby člověk nesdílel radost, zájem, pozdrav, práci apod., nežil by a nebyl by člověkem podle Božího obrazu.

Ahoj je pozdrav, který znají všichni vodáci. Sám jsem s mladými o prázdninách sjížděl Vltavu a bylo něco úžasného prožít soudržnost, vzájemnou pomoc a blízkost se všemi vodáky. Prožíváme postní dobu, je to nově sjíždění řeky, kdy máme možnost prokázat si navzájem pomoc, soudržnost, ukázat věrnost svému kormidelníkovi Ježíši. On nám dává nejlepší rady. Je zajímavé, že být v jeho přítomnosti rozpaluje naše srdce. Dává nám chuti do života, táhne nás to ke společné službě. Jeho ohněm je spalováno vše staré, nemocné a poraněné. Čím více je On v našem středu, v našem společenství, v našem jednání, jsme radostnější, živější a krásnější lidé.

V našem dalším pokračování poselství Benedikta XVI k 23. Světovému dni mládeže se zastavme u čtvrtého odstavce s názvem: **Duch svatý, duše Církve a princip společenství.**

Svatý Otec mluví o misijním poslání. Každý křesťan je poslán vydávat svědectví o Ježíši Kristu, zvěstovat

radostnou zvěst, evangelium celému světu. Nejde o terminologii učebnic, argumentaci vědců, ale o pokoru srdce, lásku k Bohu a bližnímu. Právě zde jsme u kořenu věci, Duch svatý, sama třetí Božská osoba, je nám dána jako dar. Je to nejvyšší dar od Boha k člověku. Je to nejvyšší svědectví lásky, které nám Bůh dává. On v sobě samém je Lásky. Tuto lásku, tento oheň, zápal a radost vlévá do srdcí každého člověka.

Papež připomíná, že je potřeba stále se vracet do večeřadla, kde Maria a apoštolové přijímají dar Ducha svatého. Zde také vzniká a rodí se počátek církve. Nezapomeň, že církev není instituce, ale společenství srdcí všech, každého z nás, které je oživováno Duchem svatým. Nemáme zapomenout, říká Benedikt, že evangelium – radostná zpráva, není jen pro vyvolené. Je určeno pro všechny chudé, pro všechny lidi na celém světě. Neboť Duch svatý, chce hořet láskou v každém člověku. My jsme plodem tohoto poslání Církve z Ducha svatého. Nosíme v sobě onu pečeť lásky Otce v Ježíši Kristu, kterou je Duch svatý. Nikdy na to nezapomeňme, protože Duch svatý stále pamatuje na každého a chce, zejména prostřednictvím vás mladých, působit ve světě.

Po celý únor prožíváme duchovní obnovy, zastavení a ztišení. Mnohdy si člověk myslí, že udělal mnoho práce, organizace, hodnotí své činy, jednání a přitom sám nemá měřítko, co je dobré a zlé. Je to náš Otec, který mi dává poznat co Ano – je dobré a co Ne – je zlé. Mám radost, že se mnoho mladých dokáže zastavit. Najděte si čas na zastavení, čas pro Ježíše, aby vás naplnil novým ohněm, novou láskou Ducha svatého. Kněží vám k tomu určitě požehnají a vytvoří podmínky – k tomu je právě naše služba.

Co jsme prožili: S autobusem plným mladých lidí jsme navštívili Taizé ve Francii. Osobně jsem mnoho načerpal. Podívej se na stránky a uvidíš! Oba kurzy animátorů mají po duchovní obnově. Věřím, že mezi vás přinesou novou sílu, zápal a chuť do života a služby. Čeká nás připravit setkání mladých ve Stonavě, proto tě prosím o modlitbu a oběti, aby naše setkání vedl Duch svatý. Ať každý mladý je darem pro mladé, ať naše postoje nejsou sobecké, ale laskavé a milosrdné. Předěj tento modlitební most dále a s ním pozvi přátele 8. března do Stonavy, kde se vše odehraje. Začínáme v Albrechticích u Českého Těšína. Info na stránkách <http://dcm.doo.cz/>

Ještě jeden oznam: 29. března nastává loučení s Luckou, která nám odchází z DCM v Ostravě. Příklad jí zamávat do Staré Vsi nad Ondřejnicí, začátek je ve 14.30 hod. v kostele.

V příštím čísle se ti představí nová tvář. Pěknou postní dobu, mnoho chvil ztišení, naslouchání a otevřené srdce.

Pokoj, dobro vyprošuje a žehná

o. Kamil

SVÁTOSTI

SVÁTOST SMÍŘENÍ

Sedm svátostí církve je rozděleno na první tři, které jsou tzv. iniciační (křest, biřmování, eucharistie), jimi křesťan vstupuje do plného společenství s Kristem a s církví, a následující čtyři, kterými je svátost smíření, svátost pomazání nemocných, svátost manželství a kněžství. V posledních čtyřech číslech aktuálního ročníku Vagónku bych Tě rád pozval ke

společnému zamyšlení nad svátostí smíření.

Procestujeme-li svět křížem krázem, všude najdeme kultury a náboženství, která stanovují pro své stoupence předpisy týkající se očišťování. Ať už se člověk setkává s božstvem v jakékoli podobě velice brzy zjistí, že před ním stojí jako ten, kdo zklamal, nedodržel slib, zapomněl. A nebo se dívá do našeho světa, kde je smrt, nemoc, přírodní katastrofy a vysvětluje si je tak, že to jsou tresty boží za lidské zlé jednání. K tomu, abychom mohli žít v určitém vztahu s nadpřirozenem, je třeba se od svých hříchů očistit nebo je převést na něco, někoho jiného.

A tak se nám třeba dochovaly záznamy z druhého tisíciletí před Kristem o starobyklých očistných obřadech z oblasti dnešního Iráku a Iránu, kdy byl nemocný poměrně složitým způsobem modliteb a úkonů očišťován, jeho hřích převáděn na předměty, vlasy, oděvy, zvířata a ty pak následně spouštěny pro řece, aby odvedly hříchy a s tím i hněv bohů daleko od onoho člověka.

V antickém Řecku v 7. st. př. Kr. některá města jednou za rok nashromáždila určitý počet žebráků nebo mrzáků, po týden je hostila jako vladaře, dopřála jim každou světskou radost. Když však týden skončil, byly na ně obřadně přeneseny hříchy všech obyvatel města, byli vyvedeni za město a násilně usmrceni. Obyvatelé pak mohli v klidu žít a nemuseli se bát hněvu a trestů bohů.

Také u židů byl řád očišťování od hříchů velice propracován (srov. Lv 4-5). Když slavili například jednu z největších slavností v roce, tzv. den smíření (*jom kippur*, Lv 16), velekněz přijal dva kozly, losem vybral jednoho, kterého zabil a přinesl jako oběť. Na toho druhého však

vložil hřichy své i celého izraelského národa, ověnil kozla zvonky, barevnými pruhy plátna a vypustil ho do pouště. Toto zvíře bylo prokleté a nikdo se jej nesměl ani dotknout, protože na něm spočívala vina celého Izraele: „*Áron vloží obě ruce na hlavu živého kozla. Vyzná nad ním všechny nepravosti Izraelců a všechna jejich přestoupení se všemi jejich hřichy a vloží je na hlavu kozla; pak ho dá připraveným mužem vyhnat do pouště*“ (Lv 16,21-22).

Židé postupně došli k poznání, co je to hřích a jak se s ním vypořádat. Hřích je především přestoupením Zákona, který dal Hospodin Mojžíšovi. Od hřichu je možno očistit se vnějšími obřady, postem, ale starozákonní proroci velice záhy budou učit, že vnější úkony nestačí. Je třeba napravit své jednání a srdce: „*Zdalipak půst, který si přeji, není toto: Rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jeho rozbit? Cožpak nemáš lámat svůj chléb hladovému, přijímat do domu utištěné, ty kdo jsou bez přístřeší? Vidíš-li nahého, obléknout ho, nebýt netečný k vlastní krvi?*“ (Iz 58,6-7).

Zásadní však je, že hřichy může odpouštět pouze Bůh. My jej o to můžeme prosit, ale jen on dává odpuštění.

S příchodem Ježíše se věci mění. Boží Syn jednak radikalizuje pohled na hřích (všechna „*ale já vám říkám...*“ z Mt 5-7), zároveň však vystupuje s autoritou jako ten, kdo hlásá, uzdravuje, vyhání zlé demony, ale také odpouští hřichy. Evangelista Marek si nemůže odpuštěním, aby o této novotě nenapsal svým čtenářům hned v úvodu svého díla. Před Ježíše spouštějí stropem ochrnutého člověka na lehátku. „*Když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnutému: „Synu, odpouštějí se ti hřichy.“ Seděli tam někteří ze zákoníků a v duchu uvažovali:*

„*Co to ten člověk říká? Rouhá se! Kdo jiný může odpouštět hřichy než Bůh?*“ (Mk 2,5-7).

Jak se svátost smíření vyvíjela, než dospěla k dnešní podobě, o které úryvky Písma se tato svátost opírá, to je téma pro článek za měsíc. Dnes bude bohatě stačit, když si uvědomíš, co je pro Tebe hřích. Za jak moc podstatné považuješ, abys byl smířen s Bohem, nebo alespoň s lidmi. Co děláš pro to, aby sis to u nich „vyzehnil“. Nebo se můžeš rozhlédnout do svého okolí a podívat se, jak si lidé tzv. věřící i nevěřící přiznávají hřích, pocity viny, jak s nimi nakládají.

Zajímavý, a ne úplně falešný, byl třeba názor jednoho člověka, který o stále rostoucím počtu chvályhodných adopcí na dálku dotovaných Čechy řekl, že to jsou *odpušky moderní doby*. Čeští bezdomovci a jiní potřební jsou nám lhotejní, ale posíláme nemalé peníze do ciziny, abychom měli záplatu na naše pocity viny. My sami si vyrábíme odpuštění. Je to tak???

o. Petr Smolek

PLESK aneb ze života VIP

Personální utajená bouřka na odborech baletních mistrů

Stará Ves n. O. – Aniž by baletní sekce Národního divadla cokoli tušila, vznikla na severu Moravy nová baletní formace, která bourá veškeré tradiční prvky tance a přichází s novou progresivní metodou vyjádření pohybem. Vlastimil Harapes problém přibližuje: „*Severní Morava na tom byla, co se týče baletu, velmi špatně, ostravská scéna pokulhávala za celorepublikovým průměrem asi o tři takty, a ve stejném rytmu pokulhávala i ostravská poněkud obézní primbalerína.*

Ale nyní se v malé vesnici Stará Ves objevila nová baletní formace, jejíž tanec je opravdu neotřelý. A to je právě ten důvod, proč baletáci po celé republice zuří a zahajují protestní žranice. Tato formace vystupuje totiž bez toho, aniž by byla nahlášena naší asociací a zároveň vystupují zadarmo a tomu se říká nekalá soutěž. Proto zvažujeme trestní oznámení. Skupina má za sebou zatím jedno veřejné vystoupení, na jakémsi plese ve Staroveské škole, ale již toto stačilo ke středoevropskému ohlasu. Z doslechu je mi známo, že se jedná o šest velice ladných tanečniců – 4 muži a 2 ženy – vystupující jako labuť v Čajkovského slavné kompozici. Jediné, co se dá vytknout, jsou neocholené nohy některých protagonistů.“

Naší redakci se jako jediné podařilo spojit se s členy této utajené skupiny baletáků, abychom se jich zeptali, co říkají na rozruch, který vznikl kolem jejich vystoupení. Jejich vyjádření pro širokou veřejnost a hlavně pro Vlastimila Harapese zní: „*Nohy si holit nebudem!*“

Lenka

Pút' do Taizé

Priatelìa, dostal som milú povinnosť, napísať zopár riadkov o púti dôvery do Taizé, ktorá sa uskutočnila v poslednú lednovú nedeľu. Bol som v Taizé prvý krát a rád sa s vami podelím o zopár zážitkov, ktoré som počas tohto týždňa stráveného vo Francúzsku prežil. Musím sa priznať, že nikdy predtým som o Taizé nepočul, a ak, tak len veľmi málo, takže som o tomto mieste nemal žiadne predstavy. Jedného dňa som dostal od našej Lucky ponuku s tým že o tom popremýšľam. Ani som sa nenazdal a už som bol zapísaný na zozname pútnikov, z čoho som bol aj ja sám prekvapený. Prišla nedeľa 27.

Ledna, čas odchodu do Taizé. S jedným „malým“ kufríkom a spacákom som vo veľmi dobrej nálade nastúpil do autobusu v Starej Vsi. Moja dobrá nálada však o pár minút opadla, pretože len čo sa autobus pohol, podarilo sa mu zachytiť vedľa stojace auto, čo si odniesol jeho „späťák“. Vtedy som pochopil, že približne 20 hodinová cesta, ktorá ma čaká bude „určite“ bezpečná. Situácia sa však rýchlo upokojila a my sme začali zbierať pútnikov po mnohých miestach v ČR. Cesta ubiehala veľmi rýchlo, keďže sme si ju spríjemňovali jedením, spevom, pozeraním filmov a ako sa na správnu púť patrí, samozrejme aj modlitbou. Pomaly sa zotmelo a nadišiel čas spánku, z čoho som nemal dobrý pocit, pretože späť v autobuse, je akoby byť celú noc zavretý v krabici. Našťastie môj spolu sediaci otec Kamil vyriešil situáciu tým, že si vzal svoj spacák a pobral sa spať do uličky autobusu. Ráno sa síce zobudil s pošliapanou hlavou, ale ja som bol dobré vyspaný na dvoch sedadlách. Tomu sa hovorí obeta kňaza. ☺

S prvými rannými slnečnými lúčmi sa pomaly pred našimi očami objavila dedinka Taizé, ktorá bola naším cieľom. Po príchode sme vzali svoje veci a pobrali sa na miesto, kde sme mali dostať akési prvé organizačné informácie. Bol som zmätený. Nové miesto, veľa ľudí a skoro každý rozprával inak ako ja. Čo som mal robiť? Tak som stál so sklonenou hlavou a čakal, čo sa bude diať. V tej chvíli som ešte netušil, že v autobuse zostal môj spacák, ktorý je v Taizé veľmi potrebný. Hneď som bežal za Davidom, ktorý je vždy mojou záchranou v takýchto situáciách. Povedal mi však, že si asi budem musieť nájsť nejaký iný spacák, pretože autobus už odišiel. Postupne sme prišli až na miesto

ubytovania. Vtedy som videl, že v chatkách okrem prázdnych posteli a veľkej zimy vonku nič iné nie je. Začal som sa báť o moje prežitie bez spacáka. Vtedy prišiel David a ešte viac do mňa začal rýpať. Keď som si myslel, že je to už úplne beznádejne, David vytiahol zo svojej tašky môj spacák. Za normálnych okolností by som ho v tej chvíli asi zabil. Zistil som však, že v seminári by som z vraždou na krku asi veľmi nepochodil, a tak sa to zaobišlo bez Davidovho zranenia. Prvé dni strávené v Taizé som prežil hlavne spoznávaním a obhliadaním si tohto miesta. Všetko bolo pre mňa nové a celkom zaujímavé. Spoznal som modlitbu Taizé, iný spôsob slúženia sv.omše, biblické hodinky v medzinárodných skupinkách s originálnym prekladom nášho Davida, či nádherné Francúzske prostredie, ktoré som dovtedy videl len v telke. Od prirodzenosti som človek nie príliš manuálne zručný, a tak ma informácia, že takmer každé popoludnie sa pracuje veľmi nepotešila. Znova však na naliehanie Davida som sa k tomu odhodlal. Na moje prekvapenie to však bola obrovská sranda. Povieť vám, že stavať stan so skupinou mladých ľudí pod vedením jedného brata hovoriaceho po anglicky a môjho dorozumievania sa rukami a nohami prinieslo skvelú zábavu a možno mi neuveríte, ale ten stan sme skutočne postavili. Druhá polovica týždňa utekala veľmi rýchlo a okrem každodenných vecí som sa dokonca podujal aj na umývanie nádobí. Túto kapitolu, by som však ako bohoslovec veľmi nechcel rozoberať, priznám sa však, že sa mi to umývanie nádobí veľmi zapáčilo, len škoda, že to nebolo tým nádobím. Pomaly, ale isto nadišiel koniec týždňa. V sobotu večer na mňa zapôsobila slávnosť svetla a predovšetkým dôverná modlitba

u kríža, kedy človek s hlavou opretou o kríž, môže Bohu odovzdať všetky svoje starosti. V nedeľu sme sa ešte zúčastnili na medzinárodnej liturgii, ktorá je vždy vyvrcholením celého týždňa a bratia si ju vždy pripomínajú ako Veľkonočnú nedeľu. A sme na konci. Prišiel čas lúčenia. Posledné foto. Niektorí to zvládali ťažšie, iní celkom v pohode. Bolo pre mňa celkom zvláštne pred stojacim autobusom lúčiť sa s miestom, ktoré sa vpísalo do môjho srdca, ktoré na mňa zapôsobilo pekným dojmom, a vrátiť sa do každodennej reality. Ale taký je život. Bol som fascinovaný tým, koľko mladých ľudí z celého sveta sa na tomto mieste schádza a nachádza Boha. Pochopil som, že kresťanstvo má zmysel. A Cirkev je skutočne živá a krásne univerzálna. Jedno však viem. Do Taizé sa ešte budem snažiť určite niekedy vrátiť a chcem povzbudiť aj všetkých vás, ktorý ste na tomto požehnanom mieste ešte neboli, alebo s tým váhate. Ja som tiež váhal, ale teraz neľutujem, práve naopak, bolo to obohatením pre môj život, aj napriek tomu odtrhnutému späťáku na začiatku púte.

Janko

Chcete-li se s námi podělit o zážitky z akcí, pošlete článkuček (nejlépe s fotkou) na: stara.ves@razdva.cz a my ho zveřejníme ve Vagónku!

POZOR! Diecézní centrum i Středisko si přichystali překvapení – máme nové logo! Těšte se příští měsíc!

Co bude ...?

Zástupci za děkanát / 4

28.-30.3.

Stará Ves n/O.

Setkání zástupců za děkanáty proběhne opět na Středisku pro mládež ve Staré Vsi n/O. Tématem bude hodnocení Diecézního setkání mládeže.

CeloNoční bdění

14. -15.3.

Stará Ves n/O.

Od večera do rána budeme bdít na modlitbách, zpívat, radovat se...

S sebou: Bibli, růženec, přezůvky, spacák, dobrovolný příspěvek na jídlo,...

Začátek v 19:00 hod.

Velikonoce na Středisku

20. -24.3. Stará Ves

Nemáš s kým strávit velikonoční svátky? Přijed k nám na Středisku pro mládež a prožijeme je spolu! Modlitba, společenství, příprava na obřady, slavnostní liturgie – to vše spolu prožijeme.

Jsi už zaregistrován/a a chceš autorizovat? Na Středisku ve Staré Vsi je ti k dispozici Kasia a na DCM v Ostravě Lucka.

signály.cz

Diecézní setkání mládeže

8.3.2008

Stonava

Prosíme o **finanční podporu** tohoto setkání. Pokud chcete přispět k tomu, aby se mladí setkávali s Kristem, mezi sebou navzájem, povzbuzovali se ve víře, svědčili svým životem (tématem setkání bude evangelizace), kontaktujte Diecézní centrum pro mládež. Za všechny dary předem děkujeme! Z organizačních důvodů je potřeba co nejdříve zjistit přesný počet účastníků a proto se **přihlašujte u svých zástupců** za děkanáty – kontakty na plakátcích a nebo dcn@doo.cz

Večer mladých

**12.3.2008 Biskupství
Ostrava**

V březnu jste zváni na přednášku o. Antonína Kocurka – „**Hi, how are you?**“ Tématem bude povídání o jeho osmiletém působení v USA. Začínáme mší sv. v 18.00 hod. v kapli na biskupství. Potom následuje program cca od 19:00 hod v sále, končíme kolem 21:30 hod. Popovídat si a dát si něco dobrého je možné už od 16:30 v baru.

Rozlučka s Luckou

29.3.2008 Stará Ves n/O.

Poslední sobotu v březnu se na vás těší Lucka spolu s týmkou ze Střediska, aby se rozloučila a poděkovala za čas prožitý na Středisku a DCM. Začátek ve 14:30 hod. v kostele. Jste srdečně zváni!

Keep smiling!

☺ Hrajou tři slepice na schovku. Jedna z nich piká. Druhá se schová do kurníku a třetí do šopy. A ta, která piká, je jde hledat. Jde a u díry zakopne o klacík: "Kurník šopa!" Ostatní dvě vycházejí z úkrytů: "To neplatí, ty ses dívala!"

☺ Dveře se zavírají a tramvaj se chystá k odjezdu ze stanice. K vozu však dobíhá uříčený muž a zoufale volá: "Prosím Vás, počkejte ještě na mě, jinak nestihnu práci!" Cestující se přimlouvají u řidiče a ten čeká na opozdilce. Pán nastoupí, zavřou se dveře, tramvaj odjíždí a pán praví: "Dobrý den, kontrola jízdenek."

☺ Ptá se vnuk dědy: "Dědo, neviděls ty pilulky co jsem měl na lince? Bylo na nich napsáno LSD." "Kašli na pilulky, ale viděls toho draka v kuchyni?!?"

☺ " Přijde mladý muž do obchodu a ptá se slečny: "Máte finskou vodku?" "Nemáme." "A máte Johnie Walker?" "Nemáme." "A máte dnes večer čas?" Ona se začervená a usměje: "Mám." "Tak si večer sedněte a napište objednávku."

☺ Tři ženy jdou z diskotéky domů a vezmou to zkratkou přes hřbitov. Z ničeho nic začne foukat šílený vítr, ženy se polekají a utíkají domů celé vyděšené, přes hroby, křoví a trní. Druhý den si povídají jejich muži v hospodě. "Chlapi," říká první, "naše ženy nás asi podvádějí. Ta moje přišla domů celá rozřesená." "To je nic," říká druhý, "ta moje měla roztrhané kalhoty..." "Chlapi," říká třetí "to je nic, ta moje přišla domů nahá a okolo ramen měla fialovou stuhu s nápisem: Nikdy na Tebe nezapomeneme.. kolegové z práce."

Uzávěrka příštího čísla: 03.03. 2008

Vydává: Středisko pro mládež, Stará Ves nad Ondřejnicí 10, 739 23
Redakce: Věra Mrkvicová; o. Kamil Strak, o. Radim Zielonka, Lucie Javůrková,
Lenka Kubalová, Kasia Ciencialová, David Tyleček, Janko Kovál
Tel.: 558 669 413, 731 625 718

E-mail: stara.ves@razdva.cz, <http://dcm.doo.cz>

Možnost zaslání Vagónku mailem. Kontaktujte nás na výše uvedeném mailu.